

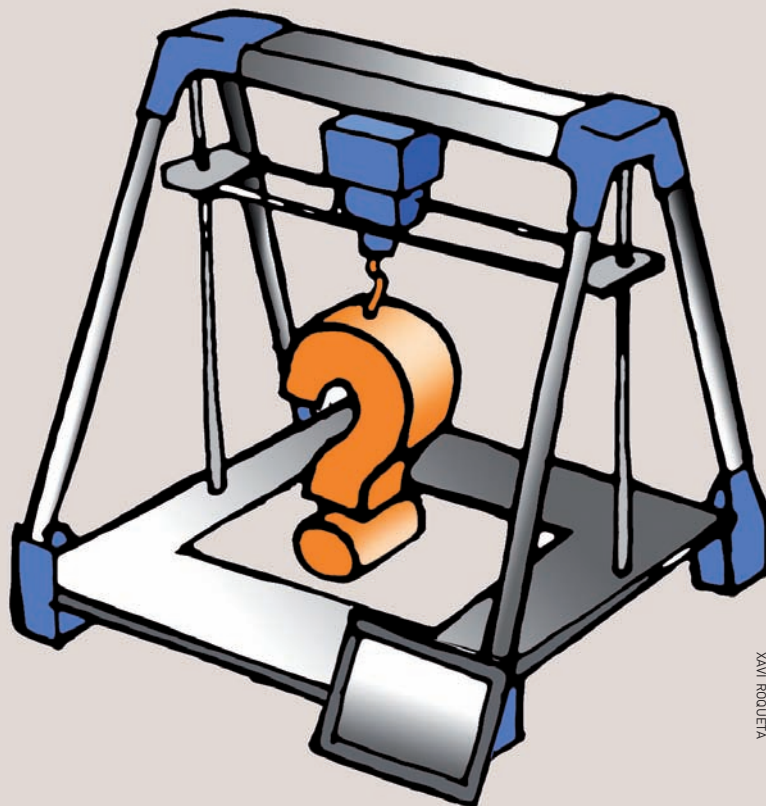
Impressions del futur

El Sant Jordi passat, a Barcelona, a la seu del Mobile World Center, al passeig de Gràcia, regalaven roses impreses en 3D. Pels volts d'aquelles dates, a l'altra punta del món, a la Xina, unes macro-impressores imprimien cases senceres, habitatges de 200 metres quadrats en menys de tres hores. Tampoc no fa gaire que hem tingut notícies de Foodini, una particular impressora 3D que imprimeix aliments. Les funcionalitats d'aquestes impressores capaces de fabricar ràpidament objectes de tota mena ocuparan en els temps que vénen moltes pàgines. D'impressores d'aquesta mena ja n'hi ha a la venda per a ús domèstic, però és evident que ara per ara la seva utilització és anecdòtica, i fa de mal dir quin servei ens podrien fer a casa. D'entrada, però, es van fent de mica en mica imprescindibles en camps com el del disseny industrial o el de les pròtesis mèdiques i, mentrestant, són objecte de tota mena d'especulacions: imprimirem vaixelles, peces de roba, mobiliari? Aconseguirem tenir un súper-component, una mena de tinta universal, que pugui convertir-se en ferro o en seda? Fins on arribaran les impressores 3D i com canviaran la indústria manufacturera?

Jaron Larnier és un informàtic que va estar al rovell de l'ou en el desplegament d'Internet, un col·laborador de Google i de Microsoft i de tantes coses com es van coure a Palo Alto a finals del segle xx.

Bloc recomanat. [Nodes, meus.wordpress.com](http://Nodes.meius.wordpress.com)

La Social Media Manager de la UdG porta aquest blog sobre tecnologia i món digital, en el qual toca amb claredat i esperit divulgatiu els temes més diversos, perquè les TIC s'ocupen gairebé de tots els aspectes de la nostra vida. Una guia per entendre el què i el com a les xarxes.

XAVI ROQUETA

Passats els anys, ara es mira aquells moments d'eufòria i de grans esperances amb una certa suspicàcia. Les intencions dels pioners de la xarxa eren les millors, i el cas és que han reeixit a fer tota la informació accessible a tothom a tothora, però alguns aspectes no han sortit com s'esperava i el món hi està perdent alguna cosa: la informació –que tots generem– només reporta beneficis monetaris a les grans corporacions, que cada dia es fan més grans, més riques i més poderoses, mentre la classe mitjana s'aprima, perd poder i corre el risc alarmant de desaparèixer. En el darrer llibre que ha publicat, *Who owns the future*, Larnier reflexiona sobre les implicacions econòmiques de la revolució digital. Quan es fixa en les impressores 3D és implacable: cap altra tecnologia destruirà més llocs de treball. I com es guanyarà la classe mitjana la vida, si la major part de la feina la podran fer robots? Larnier apunta algunes idees, però sobretot ens convida a pensar-hi, a deixar de quedar-nos bocabadats com criatures en una fira cada cop que veiem una màquina fent una meravella, i a començar a afrontar que el futur tal com ve no serà gens fàcil.